

UTASSY JÓZSEF

Ketten maradtunk

*Köszönöm,
hogy élsz,
hogy létezel,
megköszönöm,
hogy együtt
félsz velem,
köszönöm,
köszönöm,
édesem!*

*Ketten maradtunk,
ketten,
ketten,
ebben a világi
rettenetben:
ketten,
ketten maradtunk,
ketten!*

*Ma még tavasz van,
messze a nyárvég,
ám fekete az út,
s még feketébb lesz,
ha az elmúlás
angyala rálép,
és közénk zuhan,
közénk zuhan egy
jegenyeárnyék,
s hiába hüppögsz
utánam,
kedves,
hogy várj még,
várj még ---
fekete az út,
ha az elmúlás
angyala rálép.*

